

Надгорода

Степан Руданський

Раз топився грубий лях,
Став репетувати, —
Мужик один і побіг
Пана рятувати.

За чуприну ухопив,
З води витягає,
Пан дякує мужику,
Грошей добуває...

Аж надходить другий лях:
"Co to?" — запитався.
"Taz wyciagnal z wody mnie! " —
Грубий обіззався.

"O, widzialem, — каже той, —
Widzialem, jedyny,
Jak on ciebie, bracio moj,
Ciagnal za czupryne!"

"Za czupryne, czy z to tak?"
"Za czupryne, mily!"
"O, psia wiara z! — крикнув той
Ізі всеї сили, —

Sto nahajow za to psu! [1]"
І що ж? — протягнули,
І сто йому нагаїв
За добро креснули.

[1] Аж надходить другий лях:
"Що то?" — запитався.
"Та ж витягнув із води" —
Грубий обіззався.
"Та лучче б ти утонув
В лихую годину, —

А то хлоп тебе тягнув,
Як пса, за чуприну..."
"За чуприну, чи ж то так?"
"За чуприну, милий!"
"О псявіра ж, — крикнув той
Із всієї сили, —
Сто нагаїв за то псу!"